

ство не е отъ тойзи свѣтъ” (Іоан. 18; 36), и, “Кой Мя е поставилъ сѣдникъ или дѣлитель надъ васъ ?” (Лук. 12; 14.) Ако нѣкога нѣкой епископъ има нѣкаквж си свѣтскж власть, той ѣж има, не по заповѣдь евангелскж, но защото нѣкой челоувѣчески владѣтель му е позволилъ да ѣж има. Но упражняваніе-то на тѣзи власть е съвсѣмъ различно нѣщо отъ епископскж-тѣ му длѣжность. — Епископи-тѣ сѣ приели церковнж-тѣ си власть отъ Бога; и за това, церкви-тѣ сѣ длѣжны да ги слушать въ церковны работы. Обаче, ако тѣ (епископи-тѣ) проповѣдватъ нѣща противны на евангеліе-то, тѣ не трѣбва да ся слушать, защото е писано: “Ако бы и ангелъ отъ небе-то да ви проповѣда друго евангеліе освѣнь това което ви проповѣдахмы, да бѣде анаѣема.” (Гал. 1; 8), и, “Подобава да ся покоряваме повече Богу неже на челоувѣцы-тѣ” (Дѣян. 5; 29). И Августинъ казва въ свое-то си *Съчиненіе противъ Петиліаново-то Посланіе*: “Нито трѣбваный да ся покоряваме на Католическы-тѣ епископы ако тѣ заблудятъ, или рѣшатъ нѣщо противно на каноническы-тѣ божественны Писанія.” — Протестанти-тѣ още учать че епископи-тѣ нѣматъ власть да поставяватъ обряды, или издаватъ прѣдписанія